

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૯૧૯૯/૨૦૦૪ માં

લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૭૦૩/૨૦૧૪

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી વિજય મનોહર સાહાય

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?

૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?
૫	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?

કાંતિલાલ કચરાજી રાજપૂત.... અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત સ્ટેટ રોડ ટ્રાન્સપોર્ટ કોર્પોરેશન.... સામાવાળા(ઓ)

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી જે. એસ. બ્રહ્મભટ્ટ

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી હાર્દિક સી. રાવલ

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી વિજય મનોહર સાહાય

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

તારીખ: ૦૯/૦૬/૨૦૧૪

મૌખિક ચુકાદો

(દ્વારા: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા)

૧. એડમિટ. સામાવાળા તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી હાર્દિક સી. રાવલ તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ સુશ્રી અર્યના પટેલ સામાવાળા વતી એડમિશનની નોટિસની બજવણી વેઈવ કરે છે.

૨. હાલની અપીલમાં કાયદાનો ટૂંકો પ્રશ્ન સામેલ હોવાથી, સંબંધિત પક્ષકારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટ્સની સંમતિથી, હાલની અપીલ આજે આખરી સુનાવણી માટે લેવામાં આવે છે.

૩. હાલની અપીલ તરફ દોરી જતી ટૂંકી હકીકતો આ મુજબ સારાંશિત કરી શકાય છે:

૩.૧. અપીલકર્તા (જે હવે પછી સગવડતા અને સંક્ષિપ્તતા ખાતર 'કર્મચારી' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) સામાવાળા ગુજરાત સ્ટેટ રોડ ટ્રાન્સપોર્ટ કોર્પોરેશન (જે હવે પછી ટૂંકમાં 'નિયોક્તા' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) માં છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી કંડક્ટર તરીકે કામ કરતા હતા.

૩.૨. કર્મચારીનો કેસ એવો છે કે તેઓ ટી.બી. થી પીડાતા હતા અને તેથી તેઓ ફરજ પર હાજર થઈ શક્યા ન હતા અને તેઓ ૨૫/૦૭/૧૯૯૧ થી રજા પર હતા. જોકે, કોર્પોરેશન – નિયોક્તાએ ઉક્ત રજાને પૂર્વ પરવાનગી વિના લીધેલી

રજા તરીકે ગણી અને કર્મચારીની રજા રદ કરી. તેથી, કર્મચારીએ કર્મચારીના રજાના રિપોર્ટને રદ કરવાના સંબંધમાં કન્સલિયેશન ઓફિસર સમક્ષ વિવાદ ઊભો કર્યો, જેમણે બદલામાં તેને નિર્ણયન માટે વિદ્વાન ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ટ્રિબ્યુનલને રિફર કર્યો, જેને રેફરન્સ નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો હતો.

૩.૩. કર્મચારીનો કેસ વધુમાં એવો છે કે રેફરન્સ નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ ના પડતર સમયગાળા દરમિયાન, ૧૬/૦૭/૧૯૯૨ ના રોજ ધ ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ડિસ્પ્યુટ્સ એક્ટ, ૧૯૪૭ (જે હવે પછી ટૂંકમાં 'એક્ટ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૩૩ ની જોગવાઈઓના ભંગમાં કર્મચારીને બરતરફ કરવાનો આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

૩.૪. બરતરફીના આદેશથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, કર્મચારીએ વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬ દાખલ કરેલ. વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે, તેની સમક્ષના રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની પ્રશંસા કરીને, તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના આદેશ દ્વારા, બરતરફીના નિર્ણયને ગેરકાયદેસર અને કાયદાથી વિરુદ્ધ ગણાવીને ઉક્ત ફરિયાદ મંજૂર કરી અને નિયોક્તાને પાછલા વેતન સાથે કર્મચારીને પુનઃસ્થાપિત કરવા નિર્દેશ આપ્યો.

૩.૫. ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના આદેશથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ

થઈને, નિયોક્તાએ આ કોર્ટ સમક્ષ સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૯૧૯૯/૨૦૦૪ દાખલ કરેલ. આ કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજે, ૨૭/૧૧/૨૦૧૨ ના ચુકાદા દ્વારા, ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના આદેશને ક્વોશ અને સેટ અસાઈડ કરીને પિટિશન મંજૂર કરી.

૩.૬. સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૯૧૯૯/૨૦૦૪ માં આ કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૭/૧૧/૨૦૧૨ ના ચુકાદા અને આદેશથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તા કર્મચારીએ લેટર્સ પેટન્ટ એક્ટની કલમ ૧૫ હેઠળ હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે.

૪. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી જે. એસ. બ્રહ્મભટ્ટે રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ કોઈપણ વિવાદના પડતર સમયગાળા દરમિયાન, કોઈપણ આગળનો નિર્ણય લેતા પહેલા, નિયોક્તાએ એક્ટની કલમ ૩૩ ની જોગવાઈઓ હેઠળ વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલની પૂર્વ પરવાનગી લેવી પડે છે, જે હાલના કેસમાં નિયોક્તા લેવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે અને તેથી બરતરફીનો આદેશ શરૂઆતથી જ ખરાબ છે અને તે કાયદાની નજરમાં ટકી શકે તેમ નથી અને ઉક્ત આદેશ પર આધારિત પછીના આદેશો પણ કાયદામાં ખરાબ છે અને કાયદાની નજરમાં તેની કોઈ કિંમત નથી અને તેથી અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે તેવી અરજ છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ ચુકાદો અને આદેશ એ એક્ટની કલમ ૩૩ ના પરંતુકમાં આપવામાં

આવેલા આદેશની વિરુદ્ધ છે અને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતનું ઉલ્લંઘન પણ છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલ આદેશ દેખીતી રીતે એક્ટની જોગવાઈઓથી વિપરીત છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે એક્ટની કલમ ૩૩ ની જોગવાઈઓ હેઠળ પરિકલ્પિત જરૂરી મંજૂરી મેળવ્યા વિના, નિયોક્તા દ્વારા પસાર કરાયેલ આદેશને અમલી બનાવી શકાય નહીં.

૫. બીજી તરફ, શ્રી હાર્દિક સી. રાવલ તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ સુશ્રી અર્યના પટેલે રજૂઆત કરી છે કે આ કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના આદેશને કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવામાં કોઈ ભૂલ કરી નથી અને તે રીતે વિદ્વાન સિંગલ જજના ચુકાદાને સમર્થન આપ્યું છે.

૬. સંબંધિત પક્ષકારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટ્સને વિગતે સાંભળવામાં આવ્યા.

૭. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે અપીલકર્તા કર્મચારી છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી કંડક્ટર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને તેમની નાદુરસ્ત તબિયતના કારણે તેઓ ગેરહાજર રહ્યા હતા. જોકે, કર્મચારી બિનઅધિકૃત રીતે ગેરહાજર જણાયા હોવાથી, તેમને ૧૦/૦૮/૧૯૯૧ ના રોજ કારણદર્શક નોટિસ આપવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ નિયોક્તાએ કર્મચારી સામે ખાતાકીય તપાસ શરૂ કરી હતી

અને અંતે ૧૬/૦૭/૧૯૯૨ ના રોજ સેવામાંથી બરતરફ કરવાનો આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

૮. એવું જણાય છે કે ત્યારબાદ કર્મચારીએ બરતરફીના આદેશ સામે ખાતાકીય અપીલ દાખલ કરેલ. ઉક્ત અપીલને એપેલેટ ઓથોરિટી દ્વારા તારીખ ૦૫/૦૨/૧૯૯૩ ના આદેશ દ્વારા સેવામાંથી બરતરફીના આદેશને બદલે ભાવિ અસર સાથે જ ઈન્કીમેન્ટ રોકવાની સજામાં ફેરવીને અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવી છે. એવું પણ જણાય છે કે વારંવારની યાદ અપાવવા છતાં, કર્મચારી તેની ફરજ પર હાજર થયા ન હતા અને તેના પરિણામે, એકપક્ષીય રીતે, નિયોક્તાએ પુનઃસ્થાપિત કરવાનો આદેશ પાછો ખેંચી લીધો અને ૧૧/૦૭/૧૯૯૩ ના આદેશ દ્વારા બરતરફીના આદેશને અમલી બનાવ્યો. એવું પણ જણાય છે કે જ્યારે તેમને ખબર પડી કે તેમને નિયોક્તા દ્વારા બરતરફ કરવામાં આવ્યા છે, ત્યારે કર્મચારીએ બરતરફીના નિર્ણયને પડકારતી વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬ તરીકે ફરિયાદ દાખલ કરેલ.

૯. એ નોંધવું પ્રસ્તુત છે કે રજા મંજૂર ન કરવાના કારણે, કર્મચારીએ કન્સલિયેશન ઓફિસર સમક્ષ વિવાદ ઊભો કર્યો હતો, જેમણે બદલામાં ઉક્ત વિવાદને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલને મોકલ્યો હતો, જેને રેફરન્સ (આઈ.ટી.) નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ તરીકે નંબર આપવામાં આવ્યો હતો, જે તેમની બરતરફીના આદેશ પહેલાં, વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ નિર્ણયન માટે પડતર હતો. વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલના ચુકાદાના ફકરા ૮ પરથી પણ એવું જણાય છે જેમાં વિદ્વાન

ટ્રિબ્યુનલે સ્પષ્ટપણે અને સ્પષ્ટ વર્ગીકરણ સાથે ઉલ્લેખ કર્યો છે કે નિયોકતા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા બરતરફીના આદેશ પહેલાં, કર્મચારીએ તેની રજા મંજૂર ન કરવા બાબતે વિવાદ ઊભો કર્યો હતો. તેનો અર્થ એ છે કે વિવાદ વિદ્વાન કન્સિલિયેશન ઓફિસર સમક્ષ પડતર હતો.

આ અપીલના રેકૉર્ડના પાના નં. ૧૫ પરથી પણ એવું જણાય છે કે બરતરફીનો આદેશ પસાર કર્યા પછી, તેના બીજા જ દિવસે એટલે કે ૧૭/૦૭/૧૯૯૨ ના રોજ, નિયોકતાએ એક્ટની કલમ ૩૩(૨)(બી) ની જોગવાઈઓ હેઠળ નિયોકતા દ્વારા લેવામાં આવેલા નિર્ણયની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી માંગી છે.

૧૦. ઉપરોક્ત હકીકતલક્ષી પરિદ્રશ્યને ધ્યાનમાં લેતા, આ કોર્ટ સમક્ષ વિચારણા માટે રજૂ થયેલો એકમાત્ર પ્રશ્ન એ છે કે શું વિદ્વાન સિંગલ જજે એ હકીકતને નજરઅંદાજ કરીને વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલના આદેશને સેટ અસાઈડ કરવામાં કોઈ ભૂલ કરી છે કે નિયોકતાએ એક્ટની કલમ ૩૩ હેઠળ પરિકલ્પિત ફરજિયાત જોગવાઈઓનું પાલન કર્યું નથી?

૧૧. હાલની અપીલમાંથી ઉદ્ભવતા ઉપરોક્ત હકીકતલક્ષી પરિદ્રશ્યને જોતા, તે સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ બે અરજીઓ દાખલ કરવામાં આવી હતી એટલે કે (૧) રજા મંજૂર ન કરવા અંગેના નિયોકતાના નિર્ણયને પડકારતો રેફરન્સ (આઈ.ટી.) નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ અને (૨) એક્ટની

કલમ ૩૩ ના ફરજિયાત પરંતુકનું પાલન ન કરવા અને બરતરફીના આદેશ સામેની ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬, અને નિયોકતા દ્વારા પોતે કન્સિલિયેશન ઓફિસર સમક્ષ હાલના કર્મચારીના સંબંધમાં પસાર કરાયેલા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી મેળવવા માટે કરવામાં આવેલી અરજી.

૧૨. તે પણ જણાય છે કે તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના આદેશ દ્વારા વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે રેફરન્સ (આઈ.ટી.) નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ માં ઉપરોક્ત ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૬ નો નિર્ણય લીધો હતો પરંતુ વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ નિયોકતા દ્વારા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી માટે કરવામાં આવેલી અરજી પર વિચાર કરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી.

૧૩. વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને આદેશને જોતા, એવું જણાય છે કે વિદ્વાન સિંગલ જજે ફકરા ૯.૧. થી ૯.૩ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"૯.૧. ૧૬/૦૭/૧૯૯૨ ના આદેશને કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરતો ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ ખાસ કરીને એ કારણોસર કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવા પાત્ર છે કે જે તારીખે રેફરન્સ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, તે તારીખે ૧૯૯૨ નો આદેશ અસ્તિત્વમાં ન હતો, જે

તારીખ ૦૫/૦૨/૧૯૯૩ ના આદેશના અનુસંધાને હતો જેના દ્વારા સામાવાળાની બરતરફીના આદેશને બદલવામાં આવ્યો હતો અને તેને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા સેવાની સાતત્યતા સાથે પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો અને બરતરફીની સજા ઘટાડીને ભવિષ્યની અસર સાથે ચાર ઇન્કીમેન્ટ રોકવાની કરવામાં આવી હતી. જો કે, સામાવાળા તારીખ ૦૫/૦૨/૧૯૯૩ ના ટ્રિબ્યુનલના આદેશ મુજબ તેની ફરજ પર હાજર થયા ન હતા અને તેની સેવાઓ ૧૧/૦૭/૧૯૯૩ ના રોજ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી જે ફરિયાદમાં પડકારવામાં આવી નથી.

૯.૨. મેટરના તે પાસાને જોતા, ટ્રિબ્યુનલે ૧૬/૦૭/૧૯૯૨ ના આદેશને, જે અસ્તિત્વમાં ન હતો, તેને કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવામાં ભૂલ કરી છે.

૯.૩. ફરિયાદ પણ ત્રણ વર્ષ અને સાત મહિનાના વિલંબ પછી દાખલ કરવામાં આવી હતી. મેટરના તે પાસાને જોતા, હું માનું છું કે ટ્રિબ્યુનલનો તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ નો આદેશ કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવા પાત્ર છે."

૧૪. એક્ટની કલમ ૩૩ ના પરંતુકના ઉદ્ધંધન અંગે અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી રજૂઆતના સંદર્ભમાં, કલમ ૩૩ ના મટીરિયલ અને સંબંધિત ભાગને પુનઃઉત્પાદિત કરવો જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

"કાર્યવાહીના પડતર સમયગાળા દરમિયાન અમુક સંજોગોમાં સેવાની શરતો, વગેરે યથાવત રાખવા. -- (૧)

(૨) ઔદ્યોગિક વિવાદના સંબંધમાં આવી કોઈપણ કાર્યવાહીના પડતર સમયગાળા દરમિયાન, નિયોક્તા, આવા વિવાદમાં સંબંધિત કામદારને લાગુ પડતા સ્ટેન્ડિંગ ઓર્ડર્સ અનુસાર અથવા, જ્યાં આવા કોઈ સ્ટેન્ડિંગ ઓર્ડર નથી, ત્યાં તેની અને કામદાર વચ્ચેના કરારની શરતો અનુસાર, પછી ભલે તે અભિવ્યક્ત હોય કે ગર્ભિત હોય -

(એ)

(બી) વિવાદ સાથે સંબંધિત ન હોય તેવા કોઈપણ ગેરવર્તન માટે, તે કામદારને ડિસ્ચાર્જ કરી શકે છે અથવા સજા કરી શકે છે, ભલે તે બરતરફી દ્વારા હોય કે અન્યથા;

પરંતુ એવું છે કે જ્યાં સુધી આવા કામદારને એક મહિનાનું
વેતન ચૂકવવામાં ન આવ્યું હોય અને નિયોક્તા દ્વારા
તેવામાં આવેલા પગલાની મંજૂરી માટે જે ઓથોરિટી સમક્ષ
કાર્યવાહી પડતર હોય તે ઓથોરિટીને નિયોક્તા દ્વારા અરજી
કરવામાં ન આવી હોય ત્યાં સુધી કોઈપણ કામદારને
ડિસ્ચાર્જ અથવા બરતરફ કરવામાં આવશે નહીં."

૧૫. નિર્વિવાદપણે, અપીલકર્તા અને સામાવાળા વચ્ચે કર્મચારી અને
નિયોક્તાનો સંબંધ હતો. નિર્વિવાદપણે, ૨૫/૦૭/૧૯૯૧ પછીની રજા મંજૂર
કરવાના સંબંધમાં વિવાદ એક્ટ હેઠળની સત્તાધિકારી સમક્ષ પડતર હતો.
નિર્વિવાદપણે, ઉપરોક્ત ઔદ્યોગિક વિવાદના પડતર સમયગાળા દરમિયાન
શિસ્ત સત્તાધિકારીએ એક્ટની કલમ ૩૩ હેઠળ પરિકલ્પિત કોઈપણ પરવાનગી
માંગ્યા વિના કર્મચારીની સેવાઓ બરતરફ કરી હતી. જો કે, ખાતાકીય અપીલમાં
બરતરફીના ઉક્ત આદેશને બદલે સંચિત અસર સાથે ચાર ઇન્કીમેન્ટ રોકવાની
સજા લાદવામાં આવી હતી. વારંવાર યાદ અપાવવા છતાં કર્મચારી તેની ફરજો પર
હાજર થવામાં નિષ્ફળ રહેતા તેને પણ પાછો ખેંચી લેવામાં આવ્યો હતો. તેનો
અર્થ એ છે કે નિયોક્તા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ બરતરફીનો આદેશ અમલી
બનાવવામાં આવ્યો હતો. એક્ટની કલમ ૩૩(એ) હેઠળની ફરિયાદ તેમજ
રેફરન્સની તપાસ કરતી વખતે, વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે નિયોક્તાનો આદેશ એક્ટની
કલમ ૩૩ ની જોગવાઈઓથી વિપરીત હોવાનું જણાવ્યું હતું, અને પરિણામે,

બરતરફીનો આદેશ તેના તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ ના એવોર્ડ દ્વારા કપોશ અને સેટ અસાઈડ કરવામાં આવ્યો હતો.

૧૬. વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા આદેશના અવલોકન પરથી, એવું જણાય છે કે કર્મચારી દ્વારા રજા મંજૂર ન કરવાના સંબંધમાં પસંદ કરવામાં આવેલ રેફરન્સ તેમજ એક્ટની કલમ ૩૩ હેઠળ પરિકલ્પિત ફરજિયાત જોગવાઈઓના ઉલ્લંઘન અંગેની ફરિયાદને એકત્રિત કરવામાં આવી હતી અને તેના સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા નક્કી કરવામાં આવી હતી અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો. વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલના ચુકાદાના અવલોકન પર, અમને એવી કોઈ ચર્ચા/વર્ણન/નિર્ણય જોવા મળ્યો નથી કે નિયોક્તા દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી મેળવવા માટે નિયોક્તા દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજીનો વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હોય. કાયદાની જોગવાઈ એવી છે કે જ્યારે કોઈ ઔદ્યોગિક વિવાદ ઊભો કરવામાં આવ્યો હોય અને તે નિર્ણાયન માટે પડતર હોય, ત્યારે મંજૂરી મેળવવા માટેની અરજી કર્મચારી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વિવાદની સાથે સાંભળવી જરૂરી છે. ચોક્કસપણે, તેની સમક્ષની ઉપરોક્ત કાર્યવાહીમાં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા તે કરવામાં આવ્યું નથી. બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી મેળવવા માટે નિયોક્તા દ્વારા ફાઈલ કરવામાં આવેલી તારીખ ૧૭/૦૭/૧૯૯૨ ની ઉપરોક્ત અરજી આ રીતે પડતર છે, જેને ઉપરોક્ત ફરિયાદ તેમજ રેફરન્સની સાથે એકીકૃત કરવી જોઈતી હતી અને ત્રણેય

કાર્યવાહીનો નિર્ણય સામાન્ય એવોર્ડ દ્વારા લઈ શકાયો હોત અને નિકાલ કરી શકાયો હોત.

૧૭. વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા આદેશના વાંચન પરથી એવું જણાય છે કે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલે **જયપુર જિલ્લા સહકારી ભૂમિ વિકાસ બેંક લિમિટેડ વિ. રામ ગોપાલ શર્મા, એ.આઈ.આર. ૨૦૦૨ એસ.સી. ૬૪૩** માં અહેવાલ થયેલા માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટની બંધારણીય બેન્ચ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર તેના નિર્ણયનો આધાર રાખ્યો છે, જેમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે એક્ટની કલમ ૩૩ ના પરંતુકના સંદર્ભમાં કાયદો સ્થાપિત કર્યો છે અને નક્કી કર્યું છે કે બરતરફીના આદેશની બિન-મંજૂરી અથવા મંજૂરી માંગવા માટે એક્ટની કલમ ૩૩(૨)(બી) હેઠળ અરજી કરવામાં નિષ્ફળતા, બરતરફીના આદેશને બિન-કાર્યક્ષમ બનાવે છે અને બરતરફીનો આદેશ બિનઅસરકારક બને છે. પરિણામે, કર્મચારી તે રીતે બરતરફીની તારીખથી વેતન મેળવવા માટે હકદાર બને છે.

૧૮. કાયદાની ઉપરોક્ત સ્પષ્ટ જોગવાઈઓ તેમજ માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટની બંધારણીય બેન્ચ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનોને ધ્યાનમાં લેતા, નિયોક્તાએ એક્ટની કલમ ૩૩ હેઠળ પરિકલ્પિત મંજૂરી લેવી જોઈતી હતી કારણ કે રજા મંજૂર કરવાના સંબંધમાં વિવાદ એક્ટ હેઠળ રચાયેલી ઓથોરિટી સમક્ષ પહેલેથી જ પડતર હતો. એવું જણાય છે કે વિદ્વાન સિંગલ જજે તેમની સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રજૂઆતને નજરઅંદાજ કરી છે અને તે નિષ્કર્ષ પર

પહોંચ્યા છે કે બરતરફીનો પ્રારંભિક આદેશ સંચિત અસર સાથે ચાર ઇન્કીમેન્ટ રોકવાની સજા લાદીને બદલવામાં આવ્યો હતો અને તેથી પ્રારંભિક આદેશ પછીના આદેશમાં ભળી ગયો છે.

૧૯. કેસની વિશિષ્ટ હકીકતો અને સંજોગો પરથી એવું જણાય છે કે નિયોક્તાએ કર્મચારી સામે પસાર કરાયેલા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી પહેલેથી જ માંગી હતી જે એક્ટ હેઠળ રચાયેલી ઓથોરિટી દ્વારા ક્યારેય આપવામાં આવી ન હતી અને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતી અને નિયોક્તાના શિસ્ત સત્તાધિકારી દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ કર્મચારીને બરતરફ કરવાનો આદેશ એ કલમ ૩૩ ના સ્પષ્ટ પરંતુક અને જયપુર જિલ્લા સહકારી ભૂમિ વિકાસ બેંક લિમિટેડ (ઉપર મુજબ) ના ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા સ્થાપિત કાયદાથી વિપરીત છે, આ કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ ચુકાદો અને આદેશ તેમજ વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ આદેશ એ એક્ટની કલમ ૩૩ ની જોગવાઈઓ સાથે સુસંગત નથી અને તેથી તેઓ કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવા પાત્ર છે. નિયોક્તા દ્વારા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી મેળવવા માટે ફાઇલ કરેલી તારીખ ૧૭/૦૭/૧૯૯૨ ની અરજી તેમજ ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૨ તેમજ રેફરન્સ (આઈ.ટી.) નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ નો કાયદા અનુસાર અને તેના પોતાના ગુણદોષ પર નવેસરથી નિર્ણય લેવા માટે વિદ્વાન

ટ્રિબ્યુનલને નિર્દેશ સાથે મેટર વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલને પરત મોકલવી (રેમિટ બેક) જરૂરી છે.

૨૦. ઉપરોક્ત કારણોને ધ્યાનમાં લેતા, અપીલ અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવે છે. સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૯૧૯૯/૨૦૦૪ માં આ કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૭/૧૧/૨૦૧૨ નો ચુકાદો અને આદેશ આથી કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવામાં આવે છે. ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૨ માં વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૦૩ નો આદેશ આથી કવોશ અને સેટ અસાઈડ કરવામાં આવે છે અને નિયોકતા દ્વારા બરતરફીના આદેશની એક્સ-પોસ્ટ-ફેક્ટો મંજૂરી મેળવવા માટે ફાઈલ કરેલી તારીખ ૧૭/૦૭/૧૯૯૨ ની અરજી તેમજ ફરિયાદ (આઈ.ટી.) નં. ૧૦૭/૧૯૯૨ તેમજ રેફરન્સ (આઈ.ટી.) નં. ૨૬૫/૧૯૯૨ નો, બંને પક્ષકારોને વ્યાજબી તક આપીને અને આ કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનથી પ્રભાવિત થયા વિના કાયદા અનુસાર અને તેના પોતાના ગુણદોષ પર નવેસરથી નિર્ણય લેવા માટે વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલને નિર્દેશ સાથે મેટર વિદ્વાન ટ્રિબ્યુનલને પરત મોકલવામાં આવે છે કારણ કે આ કોર્ટે કેસના ગુણદોષ તપાસ્યા નથી.

(વી. એમ. સાહાય, ન્યાયમૂર્તિ)

(આર. પી. ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.